

Ólukkur av hálku- koyring

Hálkan sigur okkum, at vegtakið ikki er trygt.

Tað er vegtakið, sum ger tað gjørligt hjá bilforarum at stýra bilinum hagar hann vil, eisini bremsa ella økja um ferðina, so sum neyðugt er. Vegtakið er best á turrum asfalti um summarið, og um bilurin eisini hevur goð summardekk. Hálkan, og av henni vánarligt vegtak, kann koma av:

- ov nógvum vatni á vegnum,
- olju, fólgaðum blóðum og annað, sum sløðist í regni ella sirmi,
- kava og gleri ella svartakálki á vegnum.

Ferðslutrygd vil her minna á

hvat kann gerast til at forða fyrri vandamiklum hendingum, sum kunnu koma,

hvat vit kunnu gera, tá

ið tann vandamikla støðan er komin.

Áðrenn start

Syrg fyrri at hava goð veðrardekk undir — við píkum ella ikki. Eins dekk á øllum hjólum. Hav ketur ella annan útbúnað í bilinum. Og eini spildurnýggj ráð til allar, sum koyra á saltstroyddum vegi: Vaskið dekkini — við Dekk-vaski, sum virkar beinanvegin.

Meðan koyrt verður

Royn alla tíðina at hava gott vegtak. Fá ikki hjólsnurr í starti (brúkið t.d. 2. gear), og fá ikki hjólsnurr og hjóllæsing, meðan tú koyrir. Hjólsnurr kann koma undir koyring t.d. í niðurgearing og av ov bráðum trysti á speedaran. Hetta er — umframt vætuskið

(aquaplaning) — kanska ein útgreining av teimum »óskiljandi« útavkoyringum.

Hjóllæsing hendir vanligu av bremsing, men i veruliga hálasta fari er tað ofta av skelki, næstan ómøguligt at sleppa undan at traðka ov hart á bremsuna. Men veruleikin er púra greiður: syrg fyrri at lata hjólini rulla — tá er framvegis eitt sindur av vegtaki at stýra við, og bremsuávirkanin er betur enn við læstum hjólum (best er við næstan læstum hjólum).

Endamálið í hálkukoyring er kortini alla tíðina, at slappa undan skriðing, hjólsnurr og hjóllæsing av bremsiong. Og — at sleppa undan beinleiðis skreiðing við ov harðari ferð í sneiðing.

Í vandastøðu

Hvat er at gera tá ið

vandastøðan er veruleiki?

Boðini til bilforaran um at vandi er nú á ferð, koma vanligu soleiðis:

a) afturendin á bilinum fer eftir lið (bakhjólskreiðing).

b) bilurin aktar ikki róðrið, glíður beint fram í staðin fyrri at sneiða (framhjólskreiðing).

c) bilurin glíður eftir lið á øllum fyra hjólunum (hendir ofta í krappari sneiðing).

d) bilurin aktar ikki bremsurnar — fer við fullari ferð beint fram við læstum hjólum, men bremsar ikki.

Eini høvuðsráð, tá ið tað ræður um at bjarga sær úr eini truplari støðu í hálku, er at velja hvat vi skulu brúka tað sindrið sum er av vegtaki til — stýring ella bremsing. Spurningurin er tí hvørjum vit hava mist tamarhaldið á — stýringini ella

bremsingini. Fyrst av øllum er at kanna hvussu vegtakið er, sigur Ferðslutrygd og leggur aftrat: Tað gerst best við at sleppa sambandinum imillum forarassessin og hjólini eitt andarahald — soleiðis: sleppa bremsunum og kobla motorin úr. Tá er tað bert vegtakið sjálvt og einsamalt, sum ræður hjólunum. Ber tá til at stýra bilinum á rætt soleiðis at hjólini rulla beint við bilferðini eitt stutt, kunnu vit vera viss í at fáa tamarhald á bilinum aftur. So ræður um til endans at velja tað rætta til brúks: alt vegtakið til stýring (slepp bremsunum) ella at brúka vegtakið til bremsing (rættið í rætta kós fram-eftir). Halt koblingini inni allatiðina, motorurin skal ikki fáa høvi til at leggja seg úti hesa neyðstöðukoyring.

Venjing skuldi til

Vit skulu bara gera okkum greitt, at hetta sum her er umrøtt, er ikki nóg mikið í snarari vending í hálku. Her skal annað til. Og tað er beinleiðis venjing til at koyra í hálku! Eingin harmast meira enn vit yvir tað, at henda venjing soleiðis fer fram mitt í ferðsluni, at bilforarin har roynir at bjarga sær úr eini neyðstöðu við ongari tilvenjing. Eitt endamálið má vera, at slíkt fer fram á eini góðkendari hálkubreyt, har øl koyrandi kunnu læra at færa seg og bil sín í hálku, til gagns og tryggleika fyrri seg og øll onnur. Tað hevði verið ferðslutrygd.

Nøkur av arbeiðsfólkunum á verkstaðnum Vón fyrireika ta stóru framsýningina

Í gjár læt árliga framsýningin hjá verkstaðnum Vón á Argjum upp. Framsýningin heldur fram í dag.

Eins og undanfarnu árin er ikki smávegis tey 48 fólkini, sum har virka, hava at bjóða fram, og væl verður tikið móti tí tey

gera. Vanliga verður selt fyrri millum 50 og 70.000 krónur.

Arbeiðið við at gera ymskar lutir til söluframsýningina er kortini bert ein

litil partur av tí, sum fer fram á verkstaðnum Vón, sigur leiðarin Torben Risom Pedersen. Tey átaka

sær ávisar uppgávur fyrri ymskar fyrirtekur, — almennar sum privatar. Hetta seinasta árið hava tey havt úr at gera í samband við arbeiði fyrri Strandferðsluna, Landsverkfrøðing, Málindahandilin og onnur.

Torben sigur, at tað er at vóna, at tey sleppa at byggja eitt sindur út, tí tað eru fleiri fólk, sum kundu hugsað sær at tikið lut í hesum arbeiði. Um-

framt havnarfólk, eru eisini nógv fólk her ymsastaðni úr landinum. Tí eiga vit at hava í huga, at ein útygging av hesum arbeiði ikki bert fer fram í Havn, men eisini ymsastaðni kring landið soleiðis at fólk ikki eru noyðd at koma til Havnar, men eisini hava ein møguleika í heimbygdini, sigur Torben Risom Pedersen.

tór

Bókakvöld í Klaksvík

Árliga bókakvöldið í Klaksvík verður í Atlantis Bio í kvöld kl. 8.

Í samband við tvey av skaldunum í Klaksvík fylltu ella høvdu fyllt sjeiti — teir báðir Óli Dahl og Bernhard Brim — verður kvöldið vígt hesum báðum við fyrilestri og upplestri. Eisini verður

sangur og tónleikur og framsýning av útkomnu bókunum.

sosialurin
telf. 11820